

[00:00:00]

T: Dobrý den

P: Dobrý den.

T: Já bych Vás chtěla poprosit o Váš pohled na roli psychologa, jak ve společnosti, tak i jak ji vnímáte vy sama. A ze začátku bych se chtěla zeptat, co si představujete pod pojmem psycholog.

Léčitel

Průvodce

P: Tak mě automaticky naskakuje takový ten laický pohled jako **člověk, který léčí duši**. Já to beru spíš z pohledu jsem nebo já osobně se považuji za nějakého **průvodce těch lidí**, který jim **rozevívá možnosti** jak ten problém třeba z jakých úhlů nahlížet, jak se na to dívat, **ukazují jim možnosti**, jak by se to teoreticky dalo řešit. Takže takový **průvodce životem** toho **člověka**, který za mnou přijde v nějaké krizi.

T: Pro nějakou pomoc.

NE-odborník

Partner

Průvodce

P: Přesně tak. Většinou **nevystupuji v té roli toho odborníka**, že jim **neříkám direktivně, co a jak**, jak to mají vidět, ale opravdu jako ten **partnerský rozhovor, partnerský dialog**, který by měl vést k tomu, aby si ten **člověk** na to **přišel víceméně sám**.

T: A jestli se tedy ještě můžu zeptat doplňkově, terapeutický výcvik máte jaký?

Poradce

Kouč

P: Nemám výcvik právě, terapeutický. Já mám jenom **poradenský výcvik** a teďka mám výcvik v **koučinku*****. Takže já nedělám terapie, dělám poradenství a koučink.

- [00:02:00] T: Dobře, děkuji. A jak si myslíte, že si ostatní představují psychologa nebo tu jeho roli ve společnosti. Třeba ti pacienti, klienti...
- Expert P: Často přichází s tím, že já jsem ten, **kdo na první pohled vidí**. Je to takový jako laický pohled, že psycholog je takový **šarlatán**. Někdy se setkávám i s tím: „No já teď nemůžu nic říct, protože vy mi řeknete, jakou mám diagnózu.“ Takže pořád je to ještě zakořeněné na nějaký takový strach, že my jsme prostě ti, **co na první pohled vidí**. Jo, takže možná i takový strach, obavy z toho vůbec se nějak projevit. Což si myslím, že je u těch klientů, co ke mně chodí docela častý.
- Šarlatán
- Expert T: A myslíte si, že to může být ten důvod, proč lidé v České republice k těm psychologům nechodí, nebo proč tu jejich pomoc tolik nevyhledávají?
- [00:04:00] P: Já jsem se nad tím také zamýšlela a myslím si, že to tím určitě může být.
- Pavěda A hlavně mám takový pocit, že to je tím, jak tady byla ta éra **komunismu**.
- Šarlatán Možná asi víte, že psychologie byla brána jako **buržoazní*** pavěda**, takže psychologové byli právě bráni jako takoví **šarlatáni** a pomalu jako lidi, co **ohrožují jako stát**, takže ti lidé to mají možná nějak **hluboce zakořeněné**, že psycholog je někdo, kdo tam udělá nějaký čáry, kdo se je bude snažit **zmanipulovat**. Takže tenhle pohled si myslím, že je docela častý. Ale není už tolik u těch mladých lidí, spíš u té starší **generace**.
- Hrozba
- Manipulace
- Mezigenerační posun T: Myslíte si, že se to vytrácí?
- P: Určitě. Protože třeba tady v téhle poradně, co tady mám na vysoké škole, mladí lidi chodí a říkají: „Já s tím nemám problém, že k vám chodím. Já to řeknu všem. Jo jako prostě, já to vidím tak, že chci na sobě pracovat a každý

má nějaký svůj prostředek a já mám zrovna toho psychologa.“ Takže je to

Mezigenerační posun

takový docela **mezigenerační posun**.

T: Dobře, dobře. A proč jste se rozhodla pro psychologii. Skrz tu pomoc těm lidem?

Sebezpoznání
Zájem

P: No to už je teda hodně dávno. ((úsměv, trochu ironický)) A je to asi z toho důvodu, že mě to **bavilo**. Mě to **přitahovalo**, že bych chtěla **dozvědět se**

Pomáhající vztah

za prvé něco o sobě, za druhé **jak fungují lidi** a za třetí asi mít nějaký ten **vztah jako pomáhající**.

Všímavost

T: A co Vám ta profese třeba dala nebo vzala?

P: Co mi dala, tak určitě, že víc si **všímám jako svého okolí** a víc **dokáži zanalyzovat, proč ten člověk jedná**, proč jedná takhle. Takže si myslím, že

Seberozvoj

[00:06:00]

studium psychologie – i když to pak nechcete dělat, tak je určitě velmi **užitečným v nějakém seberozvoji**. Takže určitě se zajímám o věci v rámci

Komunikace

Všímavost

zlepšování nějakých svých vlastností, dovedností. Víc si **všímám**

NE-

nevýhody

komunikace mezi lidmi. A nedokáži říct, co mi vzala. **Neuvědomuji si nějaké nevýhody** tady tohoto povolání, nebo spíš studia.

T: A jak se díváte třeba na sebeznání? Skrz tu výuku psychologie na vysoké škole. Třeba psychologie zdraví a psychohygienu.

Základ

P: Že se ptáte zrovna mě, protože pro mě jsou tady toto stěžejní předměty tady tohle. Protože já jsem právě učila v Brně na FSpS a měla jsem tam právě **stěžejní** předmět, co ještě **neumíme, je pracovat s těmi myšlenkami**.

Takže to je takový jako **základ**.

T: Ještě bych se chtěla zeptat třeba na netypickou věc, která se Vám stala, skrz tuhle profesi. Něco, co Vám to přineslo, co se každý den nestává.

P: Netypickou věc? To je složitý. Jako první, co mě tak zaskočilo, byl pohled jednoho člověka, který když jsem se mu svěřovala s nějakou

Expert

záležitostí, tak mi řekl: "Jsi psycholog, pomoz si sám." Jako že to zase koresponduje s tím laickým pohledem. A jinak ve své praxi. Já nevím, jako

[00:08:00]

Typické

nic tak jako netypického, co by vyloženě vybočovalo jsem jako nezažila.

Takové jako krizovější situace, samozřejmě přijdou nějakí krizoví klienti, ale tak na to je člověk vycvičen. Vím, kam ty lidi delegovat. ((pauza)) takže jako nesetkala jsem se.

T: Typický den oproti tomu?

P: Typický den jako psychologa? Já to mám specifický tím, že mám hlavně

Výuka

výuku, takže výuka a pokud se jedná o typický den v poradenství, když

Typické

mám nějaký třeba tři klienty za den, tak záleží, jaký klient přijde, protože

Klienti

jsou klienti, kteří mě dokáží nabít energií a jsou klienti, kteří ze mne tu

Energie

energii jako vysají. Takže typický den je, že si jdu dát potom nějakou

relaxaci.

Relaxace

T: A ještě jsem se chtěla zeptat, jestli vnímáte třeba profesní deformaci nějakou?

P: Zatím ne. Tak jako těžko říct, možná jako profesní deformaci mohou

Deformace

vnímat lidé okolo, tak můj partner je taky psycholog, takže já žiju s psychologem, takže my si navzájem tak jako rozumíme a možná přijdeme

Divní

divní těm lidem okolo.

T: A jak vnímáte to soužití psycholog - psycholog? Protože jsem byla na praxi v psychiatrické léčebně v [PL3H] a tam mi paní magistra, která měla

klinickou psychologii, říkala že: “hlavně se nedávej dohromady s žádným psychologem, protože je to ta nejhorší kombinace.” ((smích, upřímný))

[00:10:00]

P: Tak my to máme typický tím, že jsem oba vysokoškoláci, myslím jako vysokoškolské pedagogové. Takže my tu deformaci, jako občas je, že třeba když přijdu z výcviku, z koučinku, tak něco prohodím, vždycky: “Co to na mě zkoušíš? ty určitě chceš zjistit tamto, tamto, to...” takže je jako pravda, že to někdy může být těžký v tom, že ten partner někdy jako jde dopředu, jako je dál v tom, co po něm chci, takže je to někdy jako těžký, ta komunikace, protože za tím hledá něco jiného, ale jako my už si teďka tak rozumíme, že v tom nevidím žádný zádrhel.

T: A setkala jste se taky třeba s tím, že když si jdete sednout s přáteli večer, tak že třeba nechtějí nějaký témata řešit nebo si dávají pozor na to, co říkají?

NE-
deformace

P: Právě naopak. Tak buď je to tou oblastí přátel, kterou mám, ale většinou jsou to lidé, kteří nemají problém s tím, protože já si myslím, že **nemám takovou tu deformaci jako psycholog**, kterou používám jako tu roli jako všude jinde než v té oblasti. Takže **není problém jako se se mnou normálně bavit**.

Komunikace

T: A živobytí, jako z té profesní role. Jestli je to pro život dobré, pro nějaké jako uspokojení potřeb, ta profese?

Rozsah

P: Tak ta **profese je taková široká**, záleží v jaké oblasti se pohybujete. No jestli třeba jste jako manažerský psycholog, nebo jako klinik. Takže do těch oblastí já nevidím, to nemůžu říct, ale já myslím, že jsem **docela spokojená**, protože mě to obohacuje i skrz **poznávání nových lidí**.

Spokojenost

Poznávání

T: A máte tedy doktorát z té sportovní psychologie. Chtěla jsem se zeptat, jestli jste k tomu směřovala od začátku?

Zdravá
populace

P: Jo. Já už jsem na začátku studia si vybrala buď psychologii práce nebo práci se sportovci, protože jsem od začátku **směřovala k tomu pracovat s tou zdravou populací.** A s těmi sportovci, to se mi tedy dařilo částečně, ale pak

[00:12:00]

jsem od toho ustoupila, protože jsem si zažila také nějaké předsudky. Ve smyslu, když jsem třeba šla řešit nějakou situaci do týmu, mezi chlapy, tak jako vidí mladou holku, tak jako nemají respekt v tomhle, i když mám to vzdělání. Takže jsem si říkala: “Tady ne.” a spíš jsem se vydala skrz tu jako **Koučink** individuální činnost. Takže když tak **koučink** nebo nějaká individuální poradenská činnost.

T:A když člověk pracuje třeba s těmi týmy, je těmi manažery těch týmů nějak podporován? Protože vím, že třeba u vojáků se rovnou dostává vyšší hodnost, aby si právě ten člověk získal respekt.

P: Vždycky záleží, jaký uděláte dojem na toho, kdo tam jako má hlavní slovo. Buď na trenéra, nebo na toho jako vedoucího a to je jako ten kámen úrazu nebo klíčový prvek. Takže nejde to tak paušálně říct.

T: A jste teda **spokojená?**

P: Jo, určitě.

Spokojenost

T: S profesí, s prací?

P: **Určitě. Neměnila bych.**

[00:13:27]

T: Dobře, dobře. Tak já bych Vám tímto chtěla poděkovat.

Záznam pořízen: [14.04.2019]
Transkripce: [03.10.2019]
Denonymizace: [non]

Výzkumná otázka: „Jak psycholog vnímá roli psychologa?“

Zvýraznění = kategorie:

Jak psycholog vnímá to, jak je vnímá ze strany ostatních lidí.

Důvody pro volbu oboru.

Jak psycholog sám vnímá svou profesi.

Obsah profese jako takové.

Obecné skupiny: vnější a vnitřní.

Záznam pořízen: [14.04.2019]

Transkripce: [03.10.2019]

Denonymizace: [non]

QualiM

Soubor: Psych_Z43B.wma

Tazatel: [448650]
